DOMSTOLENS KENDELSE
AF 28. MARTS 1984 [1]

# Christoph von Gallera
# mod Gisèle Maître
# (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Versailles)

Sag 56/84

Sammendrag

*Konvention om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — protokol vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen — spørgsmålet om, hvilke nationale retter der kan anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse — ret, der har fået forelagt en begæring om fuldbyrdelsespåtegning — udelukkelse*

*(Konventionen af 27. september 1968, art. 32; protokollen af 3. juni 1971, art. 2; procesreglementet, art. 92, stk. 1, og art. 103, stk. 2)*

I sag 56/84

angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Versailles har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

CHRISTOPH VON GALLERA

mod

1 — Processprog: Fransk.

GISÈLE MAÎTRE

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 32 i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene T. Koopmans, K. Bahlmann og Y. Galmot, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling og C. Kakouris,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

## KENDELSE

1 Ved dom afsagt den 17. januar 1984, indgået til Domstolen den 1. marts 1984, har Tribunal de grande instance de Versailles, første afdeling, forelagt Domstolen et spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 32 i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (i det følgende benævnt »Konventionen«).

2 I Konventionens artikel 32 om enekompetence for bestemte retter i en kontraherende stat til at forsyne de af Konventionen omfattede afgørelser, der er truffet i en anden kontraherende stat, med fuldbyrdelsespåtegning, bestemmes, at begæring herom »i Frankrig [skal fremsættes], over for præsidenten for 'Tribunal de grande instance'«, der ifølge Konventionens artikel 34 skal træffe sin afgørelse snarest muligt, uden at den part, mod hvem fuld-

byrdelsen begæres, på dette tidspunkt af sagens behandling kan fremsætte bemærkninger over for retten.

3 Tribunal de grande instance de Versailles har i hovedsagen i nærværende sag fået forelagt en begæring om fuldbyrdelsespåtegning på en dom afsagt den 26. marts 1979 af Amtsgericht Lauterbach, Forbundsrepublikken Tyskland, hvori det pålægges Gisèle Maître efter skilsmisse at betale børnebidrag til sønnen Christoph von Gallera. Første afdeling ved Tribunal de grande instance de Versailles har under retsforhandlingerne i sagen, hvorunder rettens kompetence ikke er blevet bestridt, rejst spørgsmålet, om

»... der ved artikel 32 i Konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, [er] indført en enekompetence for de i denne artikel nævnte retter, for så vidt angår pådømmelsen af begæringer om, at de i en kontraherende stat trufne retsafgørelser kan fuldbyrdes i en anden kontraherende stat«,

således at Tribunal de grande instance de Versailles ex officio kan afvise sagen på grund af manglende kompetence. Spørgsmålet herom har Tribunal de grande instance de Versailles forelagt Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikel 177.

4 EØF-traktatens artikel 177 er i det foreliggende tilfælde uanvendelig, da artikel 2 i protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af Konventionen bestemmer, at alene de i artiklens afsnit 1 og 2 nævnte retter samt »retterne i de kontraherende stater, såfremt de træffer afgørelse som appelinstans«, kan anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et fortolkningsspørgsmål.

5 Tribunal de grande instance de Versailles er ikke en af de i artikel 2 nævnte retter, og skal i hovedsagen ej heller træffe afgørelse som appelinstans. Domstolen er derfor ikke kompetent til at behandle den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse og skal derfor gøre brug af adgangen til ifølge artikel 92, stk. 1, samt artikel 103, stk. 2, i procesreglementet at afsige kendelse om afvisning af anmodningen.

Af disse grunde

afsiger

DOMSTOLEN

efter at have hørt generaladvokaten

følgende

KENDELSE

**Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Tribunal de grande instance de Versailles har forelagt Domstolen ved dom af 17. januar 1984, afvises.**

Luxembourg, den 28. marts 1984.

P. Heim
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident